

VOGELTJE

Boerenklucht in drie bedrijven

door

M. DE BILDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOGELTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **M. DE BILDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

KEIMPE KLOMPMAKER - boer op Dijkzichtstate

TINUS TROELSTRA - melker op Dijkzichtstate

VOGELTJE - huishoudster op Dijkzichtstate

OEBELE FLAPPER - gemeentewerkman

IEBELTJE FLAPPER - zijn dochter

DE LANGE - politieagent

ROOS - zakenman in ruste

MATHILDE - zijn dochter

MARGREET - zijn dochter

KEIMPE: Rijke boer, door zijn vader vroeger erg kort gehouden. Neemt het er nu van en meent dat hij een boek kan schrijven.

TINUS: Melker, maar ook niets meer dan dat. Niet erg groot van stuk. Gaat graag op stap en houdt van vloeibare versnaperingen.

VOGELTJE: Vrijwel de enige die werkt. Wil voortdurend weg, maar gaat nooit. Heeft volgens Tinus een ingebouwde grammfoon met op z'n minst drie luidsprekers.

OEBELE: Loopt achter de vuilnisdienstophaalauto. Een grote onbehouwen kerel, die geen blad voor de mond neemt.

IEBELTJE: Zo te horen geen groot licht, meer een trut. Doet ze zo onnozel of is ze werkelijk zo? Wil maar één ding: Tinus.

DE LANGE: Net van de politieschool in Harlingen, niet op z'n mondje gevallen. Neemt niet alles voetstoots aan.

ROOS: Een welbespraakt man, die van de zakelijke beslommeringen in de grote stad wil uitrusten op het platteland.

MATHILDE: Uiterlijk lief en aardig. Bloeit er iets moois op met Tinus, of gooit er iemand roet in het eten?

MARGREET: Als we Keimpe mogen geloven een witte tornado. Denkt een boel geld te vangen op Dijkzichtstate.

DECOR:

Het stuk speelt in de woonkamer van een boerderij op het platteland, genaamd Dijkzichtstate.

Rechts achter is een deur naar de slaapkamer van Keimpe. Links achter een deur naar alle andere vertrekken.

In de achterwand een raam dat gedurende het stuk open staat.

Naast de boerderij staat een oud arbeiderswoninkje. Dit soort woningen zijn een tijdlang zeer in trek geweest als tweede woning of recreatiewoning. Roos heeft voor hem en zijn dochters dat huisje gekocht.

Deze klucht werd gespeeld in het noorden van Friesland. Roos, zijn dochters en De Lange spraken Nederlands, de anderen de eigen streektaal.

In de gesprekken met de Hollanders werd een soort verfrist Nederlands gebruikt, hetgeen kostelijke uitdrukkingen tot gevolg had.

Uiteraard kan iedere streektaal worden gebruikt.

EERSTE BEDRIJF

(Maandagmorgen half elf. Tinus hangt achterover in een luie stoel met z'n benen op tafel en slaapt. Keimpe zit achter een schrijfmachine en tikt onhandig met twee vingers. Rondom op de tafel en vloer proppen papier. Op tafel ook een fles met twee borrelglaasjes)

KEIMPE: Zo, de titel staat al op papier, nu het boek nog. Dat wordt nog een hele klus. Hoe zal ik eens beginnen.

TINUS: *(springt wild op)* Help, help,... nee niet doen... niet doen!

KEIMPE: Idioot, ik schrik me een beroerte. Wat mankeert je?

TINUS: Nou, ik droomde dat ik...

(Vogeltje komt op)

VOGELTJE: Heremijntijd, wordt hier iemand vermoord?

KEIMPE: Ach welnee, die idioot stelt zich zo aan. Hij schijnt niet zo lekker te hebben gedroomd.

TINUS: Ja, ik droomde. Ik was met een hele grote meid op stap en...

KEIMPE: Natuurlijk, hoe zou het ook anders. Vrouwen en drank, anders schijnt er voor jou niet te bestaan. Droom maar eens dat je aan het werk bent.

TINUS: Stil nou even. Ik was dus met dat grote meisje op stap. Ze had een kort rokje aan en mooie lange benen. Wij stonden wat te praten en daarna te vrijen. Het was wel spannend en ik zou net proberen om haar...

VOGELTJE: *(vinnig)* Wat zou jij net proberen!

TINUS: Nou niks bijzonders hoor. De veter van haar ene schoen was los en ik zou net proberen die vast te maken, want ze zou wel eens kunnen vallen, en toen duwde ze me zomaar in een hele grote pot chocoladepasta. Ik zakte langzaam naar beneden en kreeg het zo benauwd... Dat is jouw schuld!

VOGELTJE: Wel ja, natuurlijk is het weer mijn schuld. Alles is hier altijd mijn schuld, maar dat kan ook niet anders. Jullie voeren geen bliksem uit, dus kan er ook nooit iets jullie schuld zijn. Aha, ik zie het al, de heren hebben weer aardig zitten pimpelen. Als er net zoveel gewerkt werd als gezopen, zou het er hier heel anders

uitzien.

TINUS: We hebben er maar een paar gehad... En toch is het jouw schuld. Jij geeft iedere morgen chocoladepasta op ons brood. Bah, die troep komt me m'n strot uit.

VOGELTJE: Nou, dat is toch logisch? Wij hebben koeien, en koeien geven melk. Chocoladepasta wordt van melk gemaakt, dus is het een product van ons eigen vee.

TINUS: Ja kletsen kun je als de beste, dat wisten we al. Maar eh... hoe zit het eigenlijk, krijgen we nog koffie?

VOGELTJE: Koffie? Ik zou niet weten waaraan jullie dat hebben verdiend. Zo, dus de heren willen koffie. Eerst jenever en dan koffie. En gewerkt wordt er zeker niet meer hè?

KEIMPE: Je ziet toch dat ik druk aan het werk ben met mijn boek.

VOGELTJE: Noem je dat werken? Moet je die troep zien, een grote bende is het hier. Jij een boek schrijven? Man, voordat jij tien blaadjes volgeschreven hebt, zit je in een kamertje op het zuiden in een of ander rusthuis. Iedereen is druk bezig op het land en meneer en zijn knecht zitten hier maar een beetje uit hun neus te vreten. En dan willen ze nog koffie ook. Zal ik jullie eens wat vertellen, jullie...

KEIMPE: Mens ga op het dak zitten te kwetteren tussen de spreeuwen, daar hoor je thuis.

TINUS: Ja boer, ze is vanmorgen weer aardig op dreef. Sjonge, sjonge, vergeleken bij haar is het in een hok vol kippen doodstil.

VOGELTJE: Hou jij ook je bek, je bent geen haar beter dan die schrijver van het jaar nul. Maar als het hier zo moet, zoeken jullie maar een andere huishoudster. Dan ben ik hier vandaag voor het laatst en dat meen ik ook nog. *(af)*

TINUS: Wij moesten er nog maar eentje nemen boer, want dat met die koffie zie ik niet zo zitten. Zeg hoe is het eigenlijk, kun jij koken?

KEIMPE: Ik koken? Waarom zou ik moeten kunnen koken, dat kun jij toch wel hoop ik.

TINUS: Ikke niet hoor. Toen ik nog thuis was kookte mijn. ouwe moeder en hier doet Vogeltje het. Trouwens ik ben hier aangenomen om te melken en niet om te koken. Ik geloof er niks van dat ze weg gaat, dat heeft ze al zo vaak gezegd. Maar over dat werken hè... Eigenlijk heeft ze gelijk.

KEIMPE: Bedoel je dat wij aan het werk moeten? Met dit weer? Ik denk er niet over. Mij veel te warm. Toen mijn vader nog leefde heb ik al genoeg moeten werken. Nu wil ik schrijven. Bovendien zijn hier loonbedrijven genoeg met dure machines van de Rabobank, laat die mensen ook een paar centen verdienen.

TINUS: Zo bedoel ik het niet Ik wilde eigenlijk zeggen dat Vogeltje hier de enige is die werkt. Ja, je mag wel zeggen dat ze werkt als een paard.

KEIMPE: Nou dat is toch prachtig. Als het dan voor trekkers eens een keer te nat is op het land, hebben we altijd nog een paard achter de hand... Hé dat rijmt ook nog. Ik ga maar dichten geloof ik in plaats van schrijven.

TINUS: Het zit me toch niet lekker. Stel nou eens dat ze wel weggaat, hoe moet het dan met het eten. Jij wilt toch ook wel eens per dag een warm maal.

KEIMPE: Dan gaan we toch gewoon naar die snackbar in het dorp, daar hebben ze patat en kroketten. Een flesje vla bij de melkboer, een flesje wijn bij de slijter... Moet je eens kijken hoe lang we het daarmee uithouden.

TINUS: Vandaag gaat ze in ieder geval nog niet. Ze is veel te nieuwsgierig naar die mensen uit Amsterdam die hier vandaag naar toe komen. Toch vind ik het gemeen van je dat je dat arbeiderswoninkje aan die man met -zijn twee dochters hebt verkocht. Als ik straks eens een vrouw mocht krijgen, is er voor mij geen plaats.

KEIMPE: Jij een vrouw? Dat zal een heel rare onnozele trut moeten zijn, die jou wil hebben. Maar mocht dat wonder ooit gebeuren, haal haar dan gerust maar hier naar toe, ik heb ruimte genoeg.

TINUS: Dat zou je wel willen ja. Man dat is immers helemaal niet vertrouwd. Als ik dan 's morgens vroeg ga melken, moet ik haar of een kuisheidsgordel omdoen, of jouw slaapkamerdeur dicht spijkeren. Het valt me mee dat je Vogeltje nog zo lang hebt laten lopen. Hé zeg, je zou eigenlijk best met haar kunnen trouwen, het is toch al bijna een stuk van de inboedel.

KEIMPE: Bewaar me. Ik ben niet van plan mijn hele leven met oorkleppen op te lopen. Vogeltje lijkt me meer iets voor jou. Jij slaapt toch het grootste gedeelte van de dag en dus hoor je dat geratel meestal niet.

(Vogeltje op. Gooit beide mannen een overal naar hun hoofd)

KEIMPE: Wat eh... is de bedoeling?

VOGELTJE: Dat zal ik je zeggen. Jij start de trekker, hangt de syclomaaier er achter en gaat het gras maaien. Het is een schandaal. Andere boeren hebben al hooi liggen en jij hebt nog niet eens gemaaid. Als je vader...

KEIMPE: Maar mens, maaien is toch doodzonde. Al dat jonge gras en de madeliefjes en de paardenbloemen en de pinksterbloemen, al dat schoons wordt wreed vermoord. Als de milieumannen er achter komen, sluiten ze me voor het leven achter slot en grendel.

VOGELTJE: Ik kan wel horen dat die fles daar niet voor niks staat. Wat moeten jouw beesten straks vreten, als je geen hooi hebt?

KEIMPE: Nou dan koop ik het toch zeker, geld genoeg. Het is trouwens ook veel te warm om op zo'n stinkend hete trekker te gaan rijden. Bel maar een loonbedrijf, dan kunnen ze mij ook de schuld niet geven van al die dooie bloemen. (*gooit overal weer terug*)

VOGELTJE: (*slaat hem met de overal om de oren*) Er uit lui varken, schiet op.

KEIMPE: Ja hoor eens even, wie is hier de boer, wie is hier de baas.

VOGELTJE: Jij, maar ik zeg wat er gebeuren moet.

TINUS: Nu hoor je het ook eens van een ander boer. Maar ze heeft wel gelijk hoor, het gras moet nodig gemaaid worden. Ik snap niet waarom je dat nog niet hebt gedaan. Met dat mooie weer van de laatste dagen heb je binnen een week hooi. Als ik hier niet was aangenomen om te melken, zou ik zeker gaan maaien.

KEIMPE: Ach stik jullie. (*af*)

VOGELTJE: Zo, en nu jij Tinus Troelstra, waar was jij vannacht!?

TINUS: Ik?... Vannacht?... O, je bedoelt gewoon vannacht. Nou, waar zou ik nou geweest zijn vannacht. In bed natuurlijk, net als ieder ander hardwerkend mens.

VOGELTJE: Maar dan niet in je eigen bed Tinus Troelstra. Dat bed was vanmorgen al opgemaakt Tinus Troelstra en voor je dat zelf doet, moet eerst de zon in het westen opkomen.

TINUS: Verrek, zou ik dan per ongeluk in een verkeerd bed zijn gestapt? Ik ben er toch ook niet bij jou ingekropen wel? Ach nee, dat had ik zeker gemerkt. Wacht eens, ik weet het al, ik ben

vannacht niet naar bed geweest. Toen ik gisteravond klaar was met melken, was het al zo laat dat het de moeite niet meer was. Ik heb een paar sigaretjes gerookt en ben meteen weer gaan melken. Er zijn ook zo'n boel koeien.

VOGELTJE: Ach vent ouwehoer niet zo. Je bent zeker weer achter de meiden aan geweest, of was je zo dronken dat je zelfs dat niet meer kon?

TINUS: Helemaal niet. Wat voor dag was het gisteren? O ja, zondag. Nu weet ik het weer. We hadden in het dorp een vergadering van de vrijgezellenbond van plattelandsmannen. Het was eigenlijk een protestvergadering tegen de emancipatie, tegen eigen baas in buik en zo, want we mogen nou helemaal niks meer. We hebben ook nog een commissie opgericht, de... eh... ALBBVC.

VOGELTJE: Wat betekent dat.

TINUS: Anti-Lange-Broeken-Bij-Vrouwen-Commissie. Wij zijn namelijk erg tegen lange broeken, dat is niks gedaan. Je kunt niets meer van de benen zien en je kunt nergens meer bij, hopeloos.

VOGELTJE: Klets niet zo stom. Het kan me trouwens ook niks schelen wat je uitgespookt hebt. Je trekt die overal aan en gaat de kalverhokken schoonmaken. Die beesten lopen al weken buiten en in de hokken ligt de mest meer dan een meter hoog. Als de wind in de verkeerde hoek zit, kun je het hier in huis ruiken.

TINUS: O... maar dan was dat dus dat rare luchtje. Ik dacht al dat jij... Ja stil maar, ik zie het al, een grapje wordt niet meer gewaardeerd. En die hokken mest ik niet uit. Ik ben hier aangenomen om de melk uit de koeien te halen en niet de stront.

VOGELTJE: O... Jij... Jij... *(woedend af)*

TINUS: Een best mens, daar niet van. Meestal heeft ze ook wel gelijk, maar om nou met dit weer en na zo'n nacht die kalverhokken... Ik moet er niet aan denken.

(Keimpe - op met kranten en andere post)

KEIMPE: Kom ik toevallig bij de brievenbus langs, ligt er van drie dagen post in. Die stomme buitenbussen ook. Je moet hier ook alles zelf doen, want meneer de melker hangt maar met zijn luie donder in een stoel. Jij zult ook nooit eens wat uit eigen beweging doen.

TINUS: Dat moet je nou niet zeggen boer. Ik vlieg me soms de naad

uit de broek, vooral 's avonds en 's nachts.

KEIMPE: Er zit ook nog een brief voor mij tussen, van wie kan die nou zijn... Rare hanenpoten hoor.

(leest en wordt steeds verbaasder)

Alle donders, dat mens is hartstikke gek. Moet je horen: Weledele meneer Klompmaker.

Zoals u zich misschien nog wel bedenken kan zijn u en ik een week of acht geleden tegaar op stap geweest. Omdat wij na het dansen nog wat gedronken hebben en toen nog een eindje gereden in de auto en omdat ik toen in slaap gevallen ben weet ik niet goed meer wat u toen allemaal met mij gedaan heeft. Maar ons vader die zegt dat ie de mannen kent omdat ie er zelf ook een is, denkt dat het niet zo netjes en fatsoenlijk geweest is en omdat HET nu al vijf weken weggebleven is denken ons vader en ik dat u mij in verwachting gemaakt heeft. U hebt toen ook beloofd dat u met mij trouwen wou en nu wou ik graag dat u aanstaande zondag bij ons komen wou om het er over te hebben en om een datum voor het trouwen af te praten.

TINUS: Ha, ha, ha, daar ben je dan mooi ingestonken boer. Heb je voor de tijd niet gevraagd of ze aan de pil was, dat moet je altijd doen. Je had zeker nogal wat drank op toen je beloofde met haar te trouwen, want het lijkt me nou niet zo'n groot licht. Is dit even prachtig. Daar zit je aan vast boer.

KEIMPE: Hou je mond eens even, er staat nog meer.

P.S. Ons vader wil ook graag dat u komt en als u niet komt, dan kom ik maandag bij u en misschien komt ons vader ook wel mee, want ons vader zegt dat u mij zo niet mag laten zitten. Veel liefs van uw lebeltje Flapper.

TINUS: WAT!!! lebeltje Flapper???

KEIMPE: Ken jij die dan.

TINUS: Ja wis... ik bedoel nee vanzelf. Hoe zou ik die kennen. Nee hoor nooit van gehoord. Geen idee wie het kan zijn. Als ik haar eens ontmoet had, zou ik het zeker nog weten, want zo'n naam vergeet je toch niet.

KEIMPE: Je schrok je anders een hoedje toen je de naam hoorde. Maar hoe komt dat mens in vredesnaam aan mijn adres?

TINUS: Ja dat weet ik ook niet hoor. Jij bent een aankomend schrijver, dat is hier in de omgeving genoeg bekend, want daar

wordt natuurlijk over gepraat. Ik denk trouwens dat je het haar zelf verteld hebt, maar je was natuurlijk zo dronken dat je het niet meer weet. En dan ook nog wel... Nee dat had ik no Pit van je gedacht.

KEIMPE: Jij gebruikt mij wat te veel woorden, Tinus Troelstra, hier klopt iets niet. Ik ken je zo langzamerhand een beetje, er gaat bij mij een lampje branden.

TINUS: Volgens mij is het een hele vuurtoren.

KEIMPE: Vertel op, je hebt toch niet bij een van je avonturen heel toevallig mijn naam en adres...

TINUS: Welnee, hoe kom je er bij. Ik zou niet durven. O... ik zie het al, de vuurtoren wordt steeds meer volwassen. Kom, ik ga de kalverhokken uitmesten, dat had al veel eerder gemoeten. Vogeltje zegt dat je het hier in huis kunt ruiken als de wind in de verkeerde hoek zit.

KEIMPE: Hier blijven jij. Nu ben ik er zeker van dat jij er meer van weet. Ik luister.

TINUS: Nou een week of wat geleden, ben ik inderdaad met dat mens op stap geweest. Ik wilde eerst niet, maar zij had niks en ze drong nogal aan. Wat doe je dan, de hele avond alleen is ook zo kaal. We hebben wat gedanst en wat fris gedronken en daarna een eindje gereden in de auto. Wij werden allebei wat slaperig, zij van de frisdrank en ik van haar. Toen heb ik de auto aan de kant gezet en zijn we in slaap gevallen, dat is alles.

KEIMPE: En dat moet ik geloven zeker. Nee vriend, jij bent een vies kereltje, jij hebt stiekem een onschuldig slapend meisje te grazen genomen. Jij hebt onverwachts een Flapper beflapt. En toen heeft dat misselijke rotventje voor alle zekerheid maar een verkeerde naam en adres opgegeven. Ik vind het trouwens nogal stom dat je dan mijn naam en adres gebruikt.

TINUS: Zo was het helemaal niet. Toen ik haar thuis afleverde, wilde ze met alle geweld weten wie ik was en waar ik woonde. Ik zat net een naam te bedenken, toen ze jouw rijbewijs vond, dat lag bij mij in de auto. De zaak was meteen opgelost.

KEIMPE: Mijn rijbewijs in jouw auto? Hoe kan dat nou.

TINUS: Jij hebt toch een paar dagen mijn auto gebruikt. Want die kar van jou had weer eens een opdonder gehad, van de melkmachine geloof ik.

KEIMPE: O ja, dat is waar ook, dat stomme ding stond midden in de nacht zonder licht op het erf. Maar in ieder geval, jij krijgt nu eindelijk eens je verdiende loon. Nu heeft toch iemand jou erin geluisd.

TINUS: En dat kan nou net niet. Ik weet zeker dat ik niets met dat mens heb uitgehaald. Ze was wel lief en zo, maar ze kon me niet inspireren tot grote daden.

(Keimpe is inmiddels voor op het toneel en kijkt de zaal in. Er wordt gesuggereerd dat zich hier ramen' bevinden)

KEIMPE: Dat gelooft geen sterveling hier in de omgeving die jou kent. Tussen twee haakjes, wat voor dag is het vandaag?

TINUS: Dat weet ik niet hoor, ik heb nou wel wat anders aan mijn kop. Hoezo, doet dat er wat toe?... Wel alle duivels, het is maandag. Ik moet... ik zal... Ik ga wel maaien... nee dat gun ik je niet. Ik moet nodig weer eens naar mijn moeder, dat mens zit daar ook altijd maar alleen in haar bejaardenwoninkje. Ja, ik moet er beslist weer eens heen.

KEIMPE: Ha... ha... Te laat!

TINUS: Wat te laat, hoe zo te laat. Niks te laat, het oude mens leeft nog als een hart en is zo fleurig als een bij.

KEIMPE: Ja en wat daar aan komt leeft ook en heeft kennelijk de bedoeling een ander levend wezen het leven zuur te maken.

TINUS: *(kijkt ook)* Waáát??? Ja nu moet ik toch echt weg hoor. Het ouwe mens is jarigen had mij allang verwacht. Ze zit vast al uren voor het raam en zal niet weten waar ik blijf.

KEIMPE: Niks ervan, hier blijven jij! 't Wordt nu pas spannend.

TINUS: Baas, boer, wat moet ik nou. Kun jij niet zeggen wat ik moet... Nee natuurlijk niet en al kon je het wel, dan deed je het niet. Moet je dat grijnzend stuk smoelwerk nou zien. Man ga alsjeblieft de kamer uit.

KEIMPE: Ik denk er niet aan, dil wil ik voor geen goud missen. Tinus in de knoei en straks in de boot met een Flapper en een Flappertje. Dat ik dit nog mag beleven. *(Vogeltje op - gevolgd door lebeltje, die een grote koffer meezeult.*

Als de deur open gaat springt Tinus door het raam naar buiten)

VOGELTJE: Hij zal hier wel ergens rond lummelen. Kom niet te dicht bij hem, want hij stinkt vermoedelijk naar de drank. *(af)*

IEBELTJE: Hallo mijn kleine Klompie, hier is je kleine Flappertje... Hé jij bent mijn kleine Klompie helemaal niet. Wie mag jij dan wel wezen en wat doe je in Klompie zijn huis?

KEIMPE: Nee, Klompie ben ik niet nee. Ik ben Keimpe Klompmaker en ik ben niet in Klompie zijn huis, maar in mijn eigen huis, want ik woon hier namelijk zelf.

IEBELTJE: O nee hoor, dat kan niet. Klompie woont hier. Ja hij heet Keimpe Klompmaker, maar ik noem hem Klompie. Eerst wilde hij niet zeggen wie hij was, maar toen ben ik even snugger geweest en heb op zijn rijbewijs gekeken dat in de auto lag en daar stond het: Keimpe Klompmaker. Dus ben jij dat niet en dus woon je hier niet en dus ben je een indringer die hier niks te maken heeft en dus kun je wel oprassen! Maar zeg mij eerst even waar Klompie is.

KEIMPE: Heb je ook naar de foto op dat rijbewijs gekeken?

IEBELTJE: Wel nee man, dat hoefde toch helemaal niet. Ik had Klompie de hele avond al gezien, dus wist ik wel hoe hij eruit zag.

KEIMPE: Als je die foto wel had bekeken, had je kunnen zien dat het een foto van mij was. Het was namelijk mijn rijbewijs dat bij hem in de auto lag, dat had ik daar laten liggen.

IEBELTJE: Ik geloof jou niet. Je staat mij maar wat op de mouw te spelden. Wie of wat je ook bent, luister goed.

Hier staat Iebeltje Flapper en ons vader Oebele Flapper zegt altijd: Een Flapper laat zich niet beetnemen. En ons vader is al jaren bij de gemeente en bij de gemeente denken ze altijd dat ze een heleboel weten, dus is ons vader daar een heleboel aan de weet gekomen wat anderen niet weten. Ons vader kan het dus weten.

KEIMPE: Zo, zo, je vader zit dus op het gemeentehuis.

IEBELTJE: Wel nee man, hoe kom je erbij, dat heb ik toch niet gezegd. Nee ons vader loopt achter de vuilnisophaaldienstauto en een paar maanden geleden is hij bevorderd. Vroeger liep hij links, nu mag hij rechts lopen.

KEIMPE: Mens dat maakt toch niks uit. Het is toch precies hetzelfde of je nu links of rechts achter die auto loopt.

IEBELTJE: O wat ben jij een stomme os. Ik kan wel horen dat je helemaal geen verstand van gemeentedingen hebt. Kijk het zit zo. De auto rijdt rechts, als je dus rechts loopt hoef je niet zo ver

met de zakken te sjouwen als wanneer je links loopt. Ons vader mag nu ook op de knoppen drukken als de auto de zakken opvreten moet, want die knoppen zitten ook rechts.

KEIMPE: Nou moe, lust je nog peultjes.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto